

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita

Pionierul Constantin Necula - prima întâlnire cu Sfânta Parascheva

Nu eram pentru prima dată în Moldova. Pe la 5 ani, într-un concediu pentru care părinții mei strânseseră un an bani, am văzut Putna. A fost dorința tatei - care a bătut toaca la Agapia, stâmpărându-și dorul de călugărie - să ajungem la mormântul lui Vodă. Un călugăr sugubăț și luminat mi-a predat prima lecție de istorie, admirativ că știam atât de multe despre Ștefan și bucuross că nu din carte citisem, ci din revistele istorice strânse de tata în timp... Am plecat de acolo cu gând că voi reveni. Când mi s-a propus să plec la Forumul Național al Pionierilor de la Iași, în 1982, eram deja măricel. O vară fierbinte topea totul și grija ieșenilor de a ne simți bine într-o tabără care creștea liderii comunismului de mâine ne topea sufletul. Am vizitat mult, am cântat, am colaborat pentru prima dată la un radio, Radio Forum. Am și scris la un soi de jurnal al taberei. Nu rețin neapărat discursurile adulților pe seama educației noastre, dar rețin ultima zi, înainte de a ne întoarce la Brașov.

Profesoara care ne însoțea, **doamna Azota Barbu**, cea care urma să ne ducă la Timișoara în alt an și în URSS în clasa a 8-a - pe care am revăzut-o într-o emisiune live la Cristina Țopescu după 35 de ani, același om dedicat problemelor copiilor - ne-a luat la **plimbare prin Iași**. Prin centru, pe lângă Palatul Culturii pe care nu-mi aduc aminte să-l fi vizitat, pe lângă parc. Am urcat spre Mănăstirea Sfinții Trei Ierarhi. Am intrat și Tovarășa, cum numeam noi pe atunci profesorii, ne-a dus să vedem mormântul lui Alexandru Ioan Cuza. Nu știu ce anume ne-a impresionat, dar știu că am devenit foarte tăcuți. Poate tocmai de aceea i-a venit ideea să ne ducă și la **Catedrala Mitropolitană**. Eram obișnuiți cu biserica drept un loc fără oameni. Așa ajungeam noi duminica la mormintele bunicilor tatei din Șchei, seara, spre vecernie, în mirosul acela reavăn de Rai. Așa era și acum, un locaș plin de albastru rugăciunii care trecuse. Cred, personal, că a fost **cea mai marcantă întâlnire cu un sfânt**. Eram îmbrăcați în pionier, cu cămășile noastre albe, cu trese la epolet și șnururi de comandant, cu medaliile noastre în piepturile ce zvâc-neau de necunoscut. Mai întâi am văzut sicriul și m-am întrebat ce căutăm la un mort. Văzuserăm destule în sejurul nostru la Iași, personal fiindu-mi vii în ochi scocurile cu oțel încins la Fortus, parcă, de departe cel mai „aprius” moment al vizitelor noastre. Acum... **un sicrius de copil...**

© doxologia.ro

Adus de Tovarășa dintr-un loc impresionant prin mulțimea icoanelor ce avem să-l descopăr drept iconostas, în timp s-a ivit un Părinte. A făcut ochii mari când ne-a văzut, mirat că suntem acolo. Din urmă ne-a ajuns un alt Părinte, ce părea că știe că suntem pionieri și brașoveni, care s-a îmbrățișat călduros cu profesorii și care ne-a deschis racla - aflasem deja că așa se cheamă. Dintr-o dată, nu a mai contat nimic. Un soi de lumină ne-a umplut pe toți și un zâmbet maaaaare ni s-a așezat pe fețe. Nu știam să ne rugăm, dar simțeam că trebuie să facem ceva special. Sub ochii celor mari, ne-am scos câte o insignă din piept și am început să i le dăm Sfintei, despre care am aflat că o cheamă Parascheva, ca pe bunica a vreo trei colegi...

Am dat insigne și **am primit cruciulițe** - băieții albaștri, ca șnurul comandantului de unitate și fetele roșii, ca șnurul comandantului de grupă... A doua zi, în tren, am primit medaliile înapoi, dar crucile nu ne-au fost luate. Tot drumul ne-am împletit șnururi, să le punem la gât. Am simțit că am căpătat un prieten, iar **Doamna** - nu-i vom mai spune niciodată Tovarășa - ne-a cerut să promitem, punând zălog cuvântul de pionier, că nu vom spune la nimeni, niciodată, că am fost acolo. La ea, la Sfânta Parascheva. Așa ne-a cerut peste doi ani, la Timișoara, când ne-a dus la Sfântul Iosif de la Partoș, când am fost iar la

un Forum Național... Așa a fost și când ne-a dus, prin 1985, vara, la Iaroslavl, cred, și la Moscova, de ne-am închinat în Biserica din Piața Roșie - după ce vizitasem pe tovarășul Lenin și pe îngropatul Stalin. Pe când ne închinam în Biserica, dătai delegația de pionieri români, de după un stâlp a venit un bătrân să ne sărute. Vorbea stălcit românește, dar înțelegeam tot. Ne-a zis, cu un nod mare în gât, pe care ni l-a lăsat nouă moștenire: **„Să vă trăiască părinții și să ne trăiască Țara, că nu ați uitat de Dumnezeu!”** Atunci am înțeles eu, copil dintr-un cartier fără Duminică - încă nu aveam biserică - lucrul cel mai important: că sfinții sunt prietenii lui Dumnezeu, care se fac și prietenii noștri. Să vă mai spun că, din delegația de la Iași, trei dintre noi am făcut Teologie și vreo patru sunt monahi? Nu știu. Știu doar că Doamna o să mă ierte că v-am povestit secretul nostru de pionieri români din anii '80. Pionieri care erau fericiți în URSS, că n-au uitat de Dumnezeu.

Azi, când revin la moaștele Sfintei Parascheva, mă plec smerit pentru toate câte a îngăduit copilului din mine ajuns preot. Îmi zâmbeste și-mi umple de lumină iubirea pentru Dumnezeu. Prietenul Cel Mare.

Pr. Constantin Necula

Sursa: doxologia.ro

Biserica „Sfânta Parascheva” Kalemegdan din Belgrad – casă a Sfintei Parascheva pentru 104 ani

Pentru 104 ani moaștele Sfintei Parascheva au poposit în capitala Serbiei, Belgrad, timp în care cinstitele moaște au fost așezate în această biserică din cetatea Kelemegdan.

© doxologia.ro

După lupta de la Nicopole din 1396, Bulgaria a devenit parte din Imperiul Otoman și, doi ani mai târziu, moaștele Sfintei Parascheva au ajuns din Vidin la Belgrad, prin intervenția țarinei Mița

(1335-1405), care le-a cerut de la **Sultanul Baiazid**. Aceasta a așezat cinstitele moaște în biserica ridicată de ea în cinstea Sfintei Parascheva în cetatea Kalemegdan. În acest loc au rămas moaștele Sfintei Para-

scheva pentru mai bine de un veac.

În 1521 sultanul Suleiman Magnificul a cucerit Belgradul și **Biserica Sfintei Parascheva** din cetatea Kalemegdan a fost transformată în geamie, iar odoarele furate. Moaștele Sfintei Parascheva împreună cu moaștele țarinei Teofana au fost duse la Constantinopol și așezate în palatul sultanului.

Vechea biserică a Sfintei Parascheva a fost distrusă de către turci și pe vechile temelii, în anul 1937, a fost zidită **actuala biserică a Sfintei Parascheva** de către patriarhul sârb Varnava.

Adeseori, Patriarhul Pavle urca, pe jos, chiar și la adânci bătrâneți, de la Patriarhia Belgradului, pe Kalemegdan, până la Biserica Sfânta Parascheva. Le vorbea tuturor, ca un simplu ghid, despre moaștele **Sfintei Petka** - cum o numesc slavii pe Sfânta Parascheva.

În apropierea bisericii se găsește și **Izvorul tămăduitor al Sfintei Parascheva**, către care credincioșii belgrădeni s-au îndreptat, cu nădejde sfântă, veacuri de-a rândul. Și astăzi mulțime de pelerini vin în acest loc.

Pr. Silviu Cluci

Sursa: doxologia.ro

Baldachinul cu racla Sfintei Parascheva, decorat de 14 ani de o familie din București

De 14 ani, **Florentina Buștei** se ocupă personal de împodobirea baldachinului, cu câteva zile înainte de marea sărbătoare a Sfintei Parascheva. Potrivit acesteia, în 2004 a avut un vis în urma căruia a decis să cumpere un camion cu flori tocmai din Olanda și să vină la Iași. De atunci, indiferent de vreme, ea vine cu întreaga familie să împodobească baldachinul în care este pusă racla Sfintei Cuvioase Parascheva în perioada pelerinajului organizat cu prilejul hramului acesteia.

Anul acesta, familia Buștei a decorat baldachinul cu flori ce au, predominant, nuanțe de **alb și roz**.

„*Domină albul, cu puțin verde, cu flori frumoase și deosebite. (...) Va fi alb anul acesta. Crînul, trandafirul și delphinium vor fi florile pe care le punem în interior, deasupra raclei. Sincer, ne-a fost foarte greu să alegem culoarea, să o hotărâm, pentru că încercăm din tot sufletul să facem de fiecare dată altfel. La un moment dat s-au cam folosit toate culorile. Ne-am gândit că este al paisprezecelea an, pentru noi semnifică*

ceva, pentru că are legătură cu zia Sfintei. Și pentru că avem un nou membru al familiei, am vrut să facem o culoare care să specifice bucurie, puritate, un suflet curat”, a declarat Florentina Buștei.

Coincidența face ca, până acum, veșmintele Sfintei Parascheva să fie exact în aceleași nuanțe cu cele ale florilor folosite la împodobitul baldachinului.

În fiecare an, Florentina vine la Iași alături de soț și cei trei copii ai lor. Anul acesta, la decorarea baldachinului din curtea mitropolitană, femeia a venit și cu cel mai nou membru al familiei, Maria Victoria Parascheva, nepoata sa care pe 2 octom-

brie a împlinit 9 luni.

Reprezentanții Mitropoliei Moldovei și Bucovinei spun că sunt impresionați de jertfa adusă de familia din București.

„E impresionantă dragostea lor și, mai ales, consecvența lor, pentru că într-adevăr vin de mulți ani și împodobesc baldachinul cu racla Sfintei Parascheva cu flori care te trimit cu gândul la Rai. Atât de frumoase sunt și atât de frumos împodobesc”, a declarat purtătorul de cuvânt al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, preotul Constantin Sturzu.

Racla cu moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva a fost scoasă din catedrala mitropolitană marți dimineața, la ora 6,30, spre închinarea celor veniți din toată țara. Ea este amenajată în curtea mitropolitană, pe un baldachin special pregătit. Racla va rămâne aici până pe 15 octombrie. Pe 14 octombrie, când se prăznuiește hramul Sfintei Cuvioase Parascheva va fi oficiată Sfânta Liturghie, ceremonial religios la care participă sute de mii de credincioși.

Sursa: AGERPRES